

Landsbygdsdepartementet
Rättssekretariatet
Eva Kalling Lundberg

Betr. Dnr L2013/2984

Remissvar angående promemoria rörande reglering i djurskyddsförordningen beträffande frivilliga kontrollprogram för djuromsorg

Svenska Kennelklubben, SKK, representerar ca 300 000 hundägare vilket är ungefär hälften av landets hundägare. I Sverige föder vi upp drygt 55 000 rashundar (10 000–12 000 valpkullar) per år fördelat på ca 300 olika hundraser. Till SKK är ca 15 000 uppfödare anslutna och den helt dominerande andelen av dessa föder upp hundar på hobbybasis och antalet valpkullar är oftast endast någon/några enskilda kullar under en femårsperiod. De SKK-anslutna uppfödarna svarar för drygt 2/3 av alla födda hundvalpar per år i landet.

Snäv definition av frivilliga kontrollprogram

SKK är i grunden positiv och angelägen om att få vår, sedan länge, väl fungerande egenkontroll (omfattande genetiska hälsoprogram, kennelkonsulentverksamhet och arrangörsansvar i samband med tävlingsverksamhet) att bli erkänd som ett viktigt komplement till offentlig myndighetstillsyn. Ett egenkontrollprogram för svensk hundavel och hunduppfödning godkänt av samhället kan säkerställa en fortsatt hög djurskyddsnivå. SKKs befintliga egenkontroll är dock inte kopplad till undantag från lagstiftningen. Vi tycker det är olyckligt att definitionen av ett frivilligt kontrollprogram har begränsats till en möjlighet att få undantag från vissa djurskyddsbestämmelser som ett alternativt sätt att med bibehållen djurskyddsnivå få bedriva djurhållning. SKKs egenkontrollprogram syftar snarare till att säkerställa ett bättre djurskydd än den miniminivå som föreskrivs i djurskyddslagstiftningen. Även om det i undantagsfall skulle kunna vara aktuellt att göra avsteg från vissa bestämmelser, t ex med hänsyn till populationens långsiktiga överlevnad eller specifika hälsoaspekter, skulle vi önska att även vår befintliga egenkontroll rörande såväl hundhållning som hundavel kunde rymmas inom definitionen av ett frivilligt kontrollprogram.

Höga kostnader

Som förslaget idag är utformat med en betydande byråkrati och mycket höga kostnader för den enskilde och branschorganisation kan vi inte se att frivilliga kontrollprogram är möjliga att införa i SKKs verksamhet. Detsamma om nuvarande egenkontrollprogram som SKK har skulle behöva omarbetas till betydande kostnader

och som förmodligen endast ska ske på formella skäl för att anpassas till lagstiftningen och inte reella skäl utifrån att förbättra djurskyddet.

Andra förutsättningar

Uppfödning av hund skiljer sig väsentligt från många andra djurslag. Till skillnad mot t ex livsmedelsproducerande husdjur, där antalet djurhållare är litet men varje enhet har en stor "produktion", har svensk hunduppfödning många djurhållare men en uppfödning som sker mycket sporadiskt. De skillnader som finns mellan avelsfrågor och djurhållning samt olikheter i uppfödning och hållande av lantbruksdjur jämfört med hundar gör det svårt att baserat på bifogad konsekvensutredning i remissen få en bra bild av om ett kontrollprogram är tillämpligt på hundavel och hunduppfödning.

Incitament för deltagande

Vidare framgår det på flera ställen i beskrivningen av kontrollprogram att incitamentet för den enskilde djurhållaren huvudsakligen är en ekonomisk vinning. SKK delar inte denna beskrivning för eventuell tillämpning av frivilliga kontrollprogram inom hundavel och/eller hundhållning. Snarare är det SKKs samlade kunskap och sammanvägning av olika faktorer som gynnar en långsiktig och sund avel med goda uppfödningssmiljöer och kompetens hos uppfödare som är incitamentet.

Hundavel

Många hundraser utgörs av numerärt små populationer med mycket begränsad avelsbas. Dessutom är avelsmålen komplexa och varierade. I avelsarbetet måste det hela tiden finnas med en aspekt på hur enskilda avelsbeslut påverkar den aktuella populationen i stort. Idag har SKK för varje registrerad hundras en rasspecifik avelsstrategi (RAS). Det är en vägledning och handlingsplan för uppfödare av rasen som beaktar såväl hälsoaspekter som beteende, funktion, exteriör och populationsstruktur. För ett stort antal raser finns även specifika hälsoprogram med målsättningen att minska frekvensen av en viss sjukdom i den aktuella rasen.

SKK skulle önska att dessa avelsstrategier, som omfattar runt 300 hundraser, ska ses av samhället som en konkret tydlig vägledning för uppfödaren vid sina beslut i avelsarbetet. SKK menar att detta skulle kunna ske utan den omfattande byråkrati med enskilda beslut för varje djurhållare som föreslås utan snarare genom att Jordbruksverket t.ex. godkänner enskilda hälsoprogram på populationsnivå och sedan överläter till SKK att säkerställa att programmet följs.

Hunduppfödning

SKK har idag drygt 100 utbildade kennelkonsulenter som genomför mellan 3 000 och 4 000 kennelbesök per år. Hos många länsstyrelser och tidigare kommuner anlätades SKKs kennelkonsulenter som "experter" i hundärenden som var av mera allvarlig karaktär.

Efter varje besök som en SKK-konsulent genomför upprättas ett skriftligt protokoll som samlas centralt och arkiveras. Detta innebär idag att SKKs kennelkonsulenter genom en digital uppkoppling har tillgång till drygt 30 års besöksverksamhet. De kan på personnivå följa hur en uppfödning har utvecklats över åren. Att denna verksamhet är framgångsrik vittnar många redovisningar SKK under årens lopp fått från olika lokala/regionala tillsynsföreträdare.

Som ett exempel kan nämnas att länsstyrelsen i Västra Götaland genomförde ett projekt under tiden september–november 2013 där länsstyrelsen gjorde kontroller på slumpmässigt utvalda kennlar ur SKKs register över samtliga hundkennlar i regionen.

Rubriken från den rapport som Länsstyrelsen gav ut efter projektiden var *”Kennlar i länet sköter sig bra”*. Vi vill även citera ytterligare ett kort stycke från rapporten: *”Det har varit ett positivt projekt som fått god respons både från uppfödare, organisationen och från djurskyddskontrollanterna själva. Många kennlar har uppskattat besöket och varit stolta över att få visa upp sin hundhållning”*.

SKK menar att ett motsvarande samarbete i en mera organiserad form med samtliga länsstyrelser, där SKKs egenkontroll skulle accepteras som en del i den offentliga djurtillsynen, skulle vara av stort värde för att överlag se till att djurskyddsnivån är på en fortsatt hög nivå. Vi kan dock inte se värdet eller nyttan av att denna samverkan ska vara förknippad med kostnader och ett involverande i en omfattande byråkratisk hantering som redovisas i remissen.

Övriga synpunkter

Utöver ovan nämnda synpunkter önskar SKK därutöver göra följande allmänna reflektioner:

- SKK ställer sig tveksam till om den EU-lagstiftning som det hänvisas till i remissen är tillämplig för tillsyn av sällskapsdjur.
- SKK har idag krav på att alla uppfödare måste vara medlemmar i SKK för att få registrera sina hundar i SKK. På sidan 6 framgår det att en uppfödare ska kunna vara ansluten till ett kontrollprogram utan att vara ansluten till branschorganisationen, i vårt fall till SKK. SKK ser betydande problem med ett sådant krav både utifrån våra egna regler som mot de internationella förpliktelser vi har åtagit oss att följa i och med vårt medlemskap i Fédération Cynologique Internationale, FCI, dit 90 av världens kennelklubbar är anslutna.

Med vänlig hälsning
Svenska Kennelklubben

Ulf Uddman
VD